

אור זורח

והוא קובץ חידושים ובאורים, שיחות וסיפורים, מאמרים מלאים מוסר השכל, ועצות נמלאות וגוראות, והתחזקות עצום ונשגב, עד אין סוף ואין תכלית, שיתחזק כל אדם להתקרב להשי"ת מכל מקום שהוא, שנתחדשו ובאמרו, על ידי חסידי ברסלב הנקראים "ע"ש אדמו"ר, האור הגנוז והצפון נחל גבע מקור חכמה מוה"ר רבי נחמן זצוק"ל מברסלב זי"ע בעהמ"ס לקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות וספר המדות ושאר ספרים, וכולם בנויים ומיוסדים על אדני פז, ע"פ התקדמות גיליה רבינו הק' ז"ל ותלמידו מורנו רבי נתן זצ"ל, בספריהם הקדושים, ואשר קבלנו איש מפי איש, מפי תלמידיו הקדושים, ומפי תלמידי תלמידיו עד הנה.

לגודל הנחיצות הוספנו מחלקה מיוחדת בשפה תושארגובית

קובץ חדשי

יוצא לאור על ידי חסידי ברסלב הנוסעים לאומאן

העורך והמו"ל:

שמחה ברא"ח הלוי בארנשטיין, לאדו זאוואדוקא 26

ל א ר ז

שנת אורו יאיר לעולם ועד לפ"ק

נסדרי: מ. ליבעסקינד, לאדו, פולנאצא 23

OR ZOREACH

Redaktor odpowiedzialny i wydawca:

SYMCHO BORNSTAJN, Łódź Zawadzka 26.

לחשומת לב אנ"ש ומוקירי ירחוננו התאבים לדבר ה' ה"ו !
 כבר ידוע לאנ"ש, גורל גתצות והעצת הופעת הירחון, אור זורח
 מוקדש להתגלות דעת רבינו ז"ל בעולם זה כמה חדשים, ולדבר מזה הוא
 אך למותר, וגם כי תקצר הנרעה ואשר באנו בזה הוא לעורר את לב
 אנ"ש, ומוקירי ירחוננו, ולחדר עם : שכל קיומו של הופעת הירחון תלוי
 בקנייתו ובהפצתו. תיכף בצאתו לאור עולם, ובאשר שאנ"ש מתרשלים
 בקנייתו כאשר הגיעה לאזנינו השמועה שיש גם מקומות אשר אחד קנהו
 ומוציא בו את החבים, וגם הקנים אותו מתעצלים בחשאי, (מבאן תשובה
 על התאחרות הופעת האור, ונראה אשר משום זה סבבה גדולה צווי
 להופעת האור זורח" מש"י חודצאת המרובה והחכמה המעטה שלא תספיק
 אף על חברי ההוצאה :

ע"כ כל מי שהופעת האור זורח" יקח בעיניו יראה לקנותו תיכף
 בהופעתו, ויפליט מוכף את מחיצו, וישתדל גם להפיצו בין יולעיו ומכיריו,
 ואף ישכן ביהלו עולה לעכב משלוח המעות להמערבת והיה אם הדבר הזה
 תעשון לקבל עליכם ואז לחוב קדוש, שכל אחד ואחד יקנה הקובץ תיכף
 בצאתו לאור עולם, אדי גוכל בסיד לעסוק בעבודה פורי" לאסף ולקבץ כל
 החידושים והכתבי יד המפורים ועור שם וועיר שם, להעתיקם ולהדפיסם
 מדי חודש בחדשו תמידין כסדרן, לזכות בהם את הרבים לנצח, לדורות
 ולדורי דורות, עד כי יבא שלה ולו יענת עמים, (בראשית מ"ט) ויקיים
 והלכו גוים לאורך, ומלכים לנגה זר חן (ישעי ס) :

בשם המערכת

העורך המוציא שמה בארנשטיין

הארה: אלה שלא ישלמו תחובות לא יקבלו החוברות הבאות בסיד בלי
 מעות קדימה

בשורה טובה

ג"ה יצא לאור זה עכשיו הספר הקדוש לקוטי הלכות או"ח גמר חלק
 שני ממנה, הרב רבי נתן וצוקל הלמידו המובהק של רבינו הר"ג וצוקל
 מברסלב, הספר הקדוש הנ"ל לא הנה אפשר להשיגו אף בכסף מרובה, כי
 נלמס רק פעם אחת, ועתה נרמס מחדש בהוצאת ברסלב" כוונתו של ידי
 העוסק באמונה בהדפסת ספרי רבינו ז"ל יודינו הנכבד ר' אהרן ליב
 ציגעלמאן ג"ר :

הספר מחוץ 250 עמודים מחיר 350

להשיגו אצל המו"ל וגם בהמערכת תור זרות

ויתר עם תורת על העבר, אביז ברכת כרבת אדון כל חנביאים ברוך
 ד' חילו ופעל ידיר תרצה (דברים ל"ג) כי יובה להוציא לאור שאר הספרים
 לשמחת לבם האנשים המשוחזקים בכלית הנפש לקראתם :

בעהותם אותנו

העורך המו"ל

תכו הענינים

- (א) ע"ד קיום הופעת ה"אור זורח" מהמערכת
 (ב) מכתב התעוררות לתמוך ולסייע להופעת האור זורח מר' יצחק ברייטער מורשת
 (ג) מכתב ששלחו אנשי מברסלב לעיר שטעטרין מחסתלקות מורנו הצדיק
 יסוד עולם מוה"ר רבי נתן זצ"ל מברסלב שנסתלק ביום ו' עש"ק מ'
 ויגש עשרה בטבת שנת תר"ה לסיק בעיר ברסלב
 (ד) המשך מהמאמר הנדפס "באור זורח" ח"ג עמוד 51 — 60 מר' יצחק
 קראקאווסקי מאטוואצק
 (ה) חד"ת ע"פ התורה אשרי תמימי דרך לקו"מ סי' א' מר' עמנואל גרשון
 סטאשעווסקי מווארשא ומר' יצחק ברייטער מווארשא
 (ו) ספר חכמה ובינה מסי' ל"ד עד גמירא מר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל מטולשין
 (ז) מכתב התעוררות ע"ד החזקת הישיבה "תורת אמת ואמונה" שבוארשא
 מהרב ר' מרדכי שליט"א האלבערשטאט רומ"ץ בק"ק סוקולוב

ידישע אפטיירונג

- (ח) "התעוררות להתבודדות" מר' יצחק ברייטער, ווארשא
 (ט) "די התנוצצות המשיח" מר' יצחק יעקב קאנטאר, קראקא
 (י) "שיחות הר"ן איבערגעזעצט דורך

בעזהשי"ת ווארשא

בהופעת "אור זורח" זה ארבעתים מצאתי חוב קדוש להודיע בשער
 בת רבים ולקרוא לכל אנשי שלומינו ולכל אשר כבוד רבינו ז"ל יקר
 וקדוש בעיניו לתמוך ולעזור את תפוצת ה"אור זורח" הזה בעולם, כל אחד
 כפי כוחו, הן בגדבת כסף, הן בקנין הספר הקדוש הזה בצאתו לאור עולם
 כי הלא נצטוינו מפי רבינו ז"ל ותלמידיו הק' מור"ת ז"ל שכל ענין שלנו
 יהיה "יפוצו מעינותיך חוצה", ולקיים זאת צריכין הן להדפיס ספריו הקדושים
 אשר נתחברו מכבר, והן להדפיס את כל מה שיתחדש תמעין הנובע הזה בכל
 דור ודור, כפי הצורך להחיות ולהשקות את גפוש נענה בכל דור, על פי
 ההקדמות והדרכים אשר הורונו רבינו ז"ל ותלמידיו הק', לכן כאשר עורנו
 השי"ת ושלח לנו איש מוסמך ומוכשר לזה ח"ה כבוד ר' שמחה בארנשטיין
 נ"י אשר בכל כוחו עובד למרסם שם וכבוד רבינו ז"ל, ולהודיע טבעו
 בעולם בהוצאת "האור זורח" מר' חודש בחשוון ובו כלולים כל מיני חדושים
 והתעוררות, להאיר לארץ ולדורים עליה, להודיעם אור ודעת רבינו ז"ל, אשר
 גאולת עולם תלוי בה

לכן מצוה עלינו לעזור בכל יכולתנו ואשר האיש שיהיה לו חלק
 בבנין 'בית-דעת הזה, ונכון לבו בטוח בד' כי עשת חיל בישראל, ועליו
 הכתוב אומר וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך אמן
 דברי המצפה ומבקש למרסם ולהודיע שם רבינו ז"ל ודעתו הק' בעולם.

יצחק ברייטער

מכתב

מה שכתבו אנ"ש מברסלב לעיה טשערין, מהסתלקותו מאור
עינינו הצדיק יטור עולם מורנו ר' נתן זצ"ל מברסלב, בעל
המחבר ספרי לקוטי הלכות על כל ד' חלקי ש"ע, וספר לקוטי
תפלות ועוד שארי חיבורים, שנסתלק בשנת תר"ה יום ו' עש"ק
עשרה בשבת.

ב"ה שנת תר"ה לס"ק

מי שאמר לעולמו די יאמר די לצרותינו, המקום ינחמינו וכו' הוי על
שברינו כי נשארנו כתורן בראש ההר וכנס על הגבעה כי ניטל
מאתנו בחטאינו הדר עזונו עטרת ראשו מחמד נפשנו אדמו"ר ר' נתן
זצ"ל הכ"מ, ביום ו' עש"ק עשרה בטבת פ' ויגש שעה קודם כניסת שבת
קודש, והתחלת חלישותו הי' במוצאי פ' מקץ, ובשבת הקודם הוא מלאקץ
כשנכנס לשלש סעודות לומר תורה, אלו הדיבורים היו התחלת התורה,
אע"פ שנה' חרפה לומר כי כל בעל דרשן אומר זה אע"כ צריך לומר
ואמר בזה"ל, איהר זאָלט וויסען אז מע וועט זיין אה מת אין אה גוסס
אין מע וועט מווען ליגען מיט די פיס צום טיהר, ואמר זה במורא גדול,
ואח"כ אמר התורה של חדי ר"ש מענין עצות ואמונת חכמים, ומענין לפרסם
ספרים, ומענין כשהנשמה עולה למעלה עיקר שלימותה שתהי' למטה ג"כ,
ואח"כ הי' בשמחה עד למאד, ובכלל שבת הנ"ל אמר תורה על המנורה
ורקד בעצמו, ואחר שהלך מהשולחן דיבר מענין העבודה של יוה"כ, והוציא
מפיו הק' אש שלהבת ואמר העבודה וכו' הכה"ג שנכנס לפני ולפנים עמד
במקום שעמד, ונכנס במקום שנכנס ראה לפני מי אתה נכנס אחת ואחת
וכו' והת"ח גדול מכה"ג, כמ"ש יקרה היא מפנינים, וקודם לזה סיפר חלום
שהחלום הזה מרמו על הסתלקותו, ובמוצאי פ' מקץ נכנס לשלש סעודות
ואמר תורה על פ' מקץ, ובסוף התורה אמר פירוש על משנה עשה לך רב
וקנה לך חבר, ואמר כך עשה לך רב, ואם אין אתה יודע מי הרב, וקנה
לך חבר פ' תתחבר א"ע להקולמוס, ואמר בזה"ל מען דארף זיך מקרב זיין
צו איין רבי און אז סע ניש דאָ קיין רבי, איו מען זיך מחבר צו דער
טען, ואח"כ אמר הבדלה בבכ"י גדולה, ובאמצע הלילה נחלש עד למאד
ובכל יום גברה חולשתו, וביום ב' בא אליו ר' זאב לויבארסקע ודיבר עמו
מענין ר"ה של רבינו ז"ל והזהיר מאד ליסע לאומאן על ר"ה, ובליילה אור
ליום ה' אחר תפלת ערבית עמדנו לפניו וגם ר' זאב הנ"ל בא ג"כ ועמד
מן הצד, ור' דוד מטולטשין עמד לפני ר' זאב ואמר אדמו"ר לך דוד ניש
סאר שטעל וועלדליך, לאו ער מיך האַטשי אָן קוקען, דער רבי האַט אַמאָל
אויך געזאָגט צו איינעם קוק מיך אָן סע וועט זיין פאך דיר אַ טובה גדולה
וכך אמר מע וועט זיך מווען צו אויף קימען, האט אים ר' זאב געפרעגט
ווי האַט אים אדמו"ר געענפערט, אויף יענער וועלט, ואח"כ סיפר מעשה
נורא מהספר שנשרף בעת שהי' רבינו ז"ל בלעמברג ושכתב זה הספר בג'
שעות ומחצה ואח"כ יצאתי כמו מהאידרא, ואמר שנה סיועתי, ושמא

שסמרתו לכם מעשה זאת, ובלילה אמר הצות ואמר הצות בערך ג' שעות
 קודם אור היום תפס קולמוס וכתב תורה על משנת משקין בית השלחין
 במועד, ואח"כ בא אליו ר' מאיר יהודה ואמר לו בותל אפילו מען זאל
 זיין דער ערגסטער בעל עבירה אבי מען האלט זיך אן רבין וועט
 מען בורדאי תשובה טאן און מי וועט האבען א תיקון וביים ה' עמדי
 לפניו כמה אנשי, ואמר שהעיקר עסק שלכם יחסי לחדשים ספרים יפוצו
 מעיינותך חוצה, והיבר מענין ע"ב נימין, ואור ליום ה' ג' שעות קודם
 אור היום בא אליו ר' מאיר יהודה ור' ליכסי ואמר המלאך דומה בא
 אצל האדם ובבקע כריסו, ומפיל על פניו, ואמר אני ובפרט כשיש רפואה
 בבטן זה אש להבה, אך רבינו ז"ל בודאי נתקן הכל מעל פניו, ובבוקר
 נחלש מאד בשעת התפילה, ובא אליו הצדיק מ' אהרן בת רבינו ז"ל
 ואמרה למה תחרישו הלא צריכין להתרבות בבני, והוא ז"ל לא הסכים על
 זה ואמר שיש לו שונאים גדולים רק למד אותנו איך להתפלל עבורו שיאמרו
 בהתבודדו שימצא לו ובית שכתב זכרו רבינו ז"ל וסידר אותם והידר
 אותם, גם עתה רוצה להרשים וכל חייכם תלוי בו, וגם ר' צבי מטעפליק בא
 אליו ושאל אותו אם כבר קיבל מצות מאדון, ואמר לו תן לי המעות שלך
 ואני אשמור לך המעות עד לעולם הבא, ואמר אבותי גבנו למטה ואני
 גנותי למעלה וצוה לו להתרבות תלמידים ואמרו כמו שיאמרו, ואור ליום ה'
 עש"ק קרינו לפניו ב' מצוות מרבינו מעשה אברהם ויקרא אור היום ציון
 להביא לו מים חמין, לעשר לו אמבט, וקודם שהביאו לו האמבט דיבר
 הרבה כמעט כצוואה, וכן אמר צריכים אתם להחזיק אתכם ביחד באהבה
 גדולה, ואתם אנשים כשרים, אלא שאתם שלומיזלנים ואח"כ אמר פתאום
 להעולם שלשה צרות הן פטבת מהו הצרות, ולא זכרה, ואמר הוא בעצמו
 בו מה עזרא הסופר, ונכתבה תורה יוגית ונבקעת העיר, ואמר בזה"ל נו אז
 עזרא הסופר גייט ארועק און טרייף מסור איז ניד מתגבר אזוי פיל ווי
 סע היינט דא אלמים ורבבות טרייף פסול, גאון איך האף אז איין בלעזער
 פון סמרי רבינו וועט זיין א תיקון אייך אלדונג, גי נאך איך אייך אן אז
 אייער עובדא זאל זיין איך זאלט דרוקן די ספרים, סע זאל זיין יפוצו
 מעיינותיך חוצה, איתר זאלט זיין שטארק מיט געלד און מיט רצון און
 מיט טרחא, ואמר לבנו ר' יצחק אתה ג"כ צריך ליתן ת"ק ר"ח על זה
 ואם לאו תן ששים ר"ח, וגם אמר שיש עונשים קשים ומרים כמו שוש
 און צום סוף גליטט זיך קריגאן אייך און איך רבי אוי, ובבקר מתלבש
 בציצית (תפילין) והתפלל בכל הכחות, ואמר סליחות ובשעת קריאת התורה
 ככה ואח"כ למד וסיים הש"ך גדול, ואמר לו שלמדו בש"ע קטן והאזנים
 סע פאר אייך איין כת האם עד זצ"ל געזעס זייט איתר מיר ניט אזוי
 געטריי, ואמר תהלים ואח"כ אמר לנתקן בן עזר שיתן לו כל טוב ואלא
 ידע מה הוא רוצה ומירש לו תן לי התנאי זהו כל טוב, ואח"כ אמר שאם
 יבאו שני אנשים לפני עם כינור וירקדו לפניו בודאי יתן אותם, ואמר שלא
 ישתה עוד אמר ט"ו ואחר ב' חצות אמר לבנו ר' יצחק לך לבית ושול
 הקוחין של שבת רק שיהי של שבת בייקא, וצוה להציע שולחן על הכסא

אור זורח

דייקא, והוא בעצמו, וי' ישב על התוכה של נרות, ואכל מית ברוחק גדול ומעט רוטב, ומעט צימצום, ואח"כ אמר, שבחמ"ו מותר לברך על המטות הסמוכה, ובתוך בהמ"ו אמר הרחמן הוא ימשיך לנו קדושת א"י, און האם געזאגט איך האב גיט אין זין געהאט צו עסען גאר סע האט זיך ביי מיר איבער געדרייט אין דער מחשבה, ואח"כ שלח אתר גרות ואמר בזה"ל נר שבת וגר יו"ט וגר חנוכה הוא ענין אחד, ואמר שגש לך על ענין זה תילי תילין של הלכות פלאי פלאות רק אין לך בח, ואח"כ אמר לך בחמן מטולטשין פסוק זה לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו חשיקר, הוא התקשרות לצדיקים, ואח"כ צוה לכל אגזש טייל למקוה והלכנו למקוה, וכשבאנו ממקוה התגברת החולאת עד למאור, ובאתה אליו הצדקת מ' אדיל ושאלה אותו, וואס איז אייך, (עפ"י ערגער געווארען תאט ער געענטפערט סע מיט גרויס חסד, ואח"כ לא דיבר עמו יותר רק שמענו שאמר יכרך וברכת המפיל וחנן המרבה לסלות ומקדש, השבת וברוך, אתה בקדש אחד והענין הנ"ל ה' ערך א' שעה וחצי והסתלקותו חי ממש בנשיקה, חיכה אחר הדלקת נר של שבת קודש, ובא לקבורה במוצאי' בכבוד גדול עד למאור אפי' מהכת המתנגדים ותו אין להאריך בכתב, כי הרבה דברים בזה אשר לא יפסיקו כל אי"ל נביות, נא ונא ידידינו אחינו חזקו ואמצו להתחזק בית אדמו"ר וגם להיל' והם מביסכם להדפיס ספריו הקדושים, כי ע"ז תהיה ביותר, השי"ת ינחם אותנו וישמח את לבבינו הנשברה, כאשר אתם ידעתם שכל רצונו וכוספו רק לשמוח בה' ובתורתו הקדושה דברי כל אנשי מברסלב תר"ה לפ"ק.

(ומשך מהמאמר הנדפס באור זורח קונטרס ג' עמוד 51-60)

וע"כ

עשה המן עץ גבוה חמשים אמה כי הוא ינק מ"מי" שהוא חל"ל הפנוי בחי' איה מקום כבודו, בחי' מי הוא זה מלך הכבוד המבואר לעיל, בחי' מי הוא זה ואיזהו הנאמר אצל המן, וע"כ נון אמה במספר מ"י, אבל קרדכי שהיה בקול' מבחי' בן ותלמיד, היה יכול לכנוס לתוך החל"ל הפנוי, במח' לחצר בית הנשים, בחי' נשני אלקים מכל עמלי המובא לעיל, לדעת את שלום אסתר, לגלות גם שם ההסתרה, שגם ההסתרה והחל"ל הפנוי מלא מאלקותו ית' אעפ"כ שהוא חל"ל (כמובא מזה בלקוטי מוהר"ן ט"א סי' ג'ו בהתורה וביום הבכורים) כי על ידי השתיקה של אסתר בטלין כל הקשיות של חל"ל הפנוי כנ"ל.

וע"כ

מ"ד כ"י היא אותיות ים דרך שחנא בחי' הנותן בים דרך המובא לעיל שהוא סוד חל"ל הפנוי ומילוי וכנ"ל, ובכותו הנורא והגמלא היה יכול להתגבר נגד קליפת המן שחי רוצה להפיל את ישראל ליאוש ח"ו, ולהחליש דעתם, כאלו אפס תקוה ח"ו בחי' ישנו עם אחד אלהיהם של אלו ישן כשדחול' ולהוריצ כי אין שום יאוש בעולם כלל, ובכל חירידות וההסתרות והתגברות הדינים ח"ו, עדיין ה' אתנו ועמנו ואצלנו, וכמובא מזה הרבה בדברי רבינו ז"ל.

וע"כ

אסתר בגימ' תיקון הכללי, כי עיקר תיקון הכללי נעשה על ידי נותן בים דרך וכנ"ל.

ומרדכי ואסתר הם נגד ב' שמות אל אלקים, אסתר אמרה אלי אלי למען עזבתי כשגלגתה לבית אחשוורוש, אל במלואו כזה אלף, למד בגימ' הקף, שהוא מקיפין הסתרה ל' אסתר, ומרדכי עסק בשין הלכות שהוא במספר אלקים, במלואו כזה אלף, למד ה' יוד, ממ, וביחד קפה, ושין במספר תפ"ה במספר תהלים להכניע הקליפה הידועה שהיא ג"כ בגימ' תפ"ה עם האותיות עיין בהקדמת תיקון הכללי בל הענין הנ"ל.

וע"כ מגילה יוד קפ"טל זה קפיטלך הראשונים הם גבורות, והה' האחרונים מתחילין מן בלילה ההוא ג' ג' שנת המלך התעוררות החסידים כשדחו"ל, נגד עשרה קפיטל תהלים שהם ה' גבורות וז' חסידים וכנ"ל, ומרדכי ואסתר נגד ב' שמות, אל אלקים, חסד וגבורה, כנ"ל וע"כ אסתר גימ' תיקון הכללי טובלת ויושבת, כי טבילת מקוה הוא קודם הכל, כאשר הזהיר רבינו ז"ל בטבילת מקוה תיכף קודם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר ח"ו, עיין בהקדמת תיקון הכללי, וע"כ טובלת ויושבת בחיקו של אחשוורוש, וטובלת ויושבת בחיקו של מרדכי, והכל בכוחו של מרדכי שהוא אותיות ים דרך, שמאיר בחי' "דרך" בבחי' ים, וכנ"ל, דרך בגימ' שני פעמים בקי להיות בקי ברצוא, בקי בשוב, בקי בעליה, בקי בירידה, שלא ליפול משום דבר שבעולם, ואפילו אם נעשה עם האדם מה שנעשה ח"ו, יחזור וירץ אל התורה ואל העבודה, שהיו בחי' הסוד ששן מלפנינו (קודם העבירה) ומאחרינו (הוא אחר העבירה) שהבע"ד רוצה להפילו ולהחליש דעתו ולרחקו מן התשובה) ובכח הצדיק בחי' מרדכי, שמאיר בלב כל ישראל, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, וזכה האדם לשני הבקיות הנ"ל להיות בקי ברצוא, בקי בשוב, ולכלול איה ומלא בן ותלמיד, אלה ומי וכנ"ל שעיז עיקר תיקון הברית. אסתר סוף כל הנסים, כי ברית סינא דגופא ומסיים ודובר שלום **וע"כ** לכל ורעו, כי ברית הוא בחי' שלום בחי' הנני נתן לו את בריתי שלום (במדבר כ"ה) וזהו לכל ורעו, כי עיין מציאין כל הטפות מהקליפה שבלעם ח"ו, להחזירם אל הקדושה.

וע"כ מתחילין החסידים מן בלילה ההוא ג' ג' שנת המלך עיין בהתורה כי מרחמם ינחגם לקוטי תנינא סי' ז'ן, אות י"ג ענין ר' יהושע ניעור, כי יהושע הוא בחי' תלמיד, בחי' השגת מלא כל הארץ כבודו, שזהו בחי' ההשגה של דרי מטה, שצריך לעוררם ולחזקם שלא יתיאשו עצמן ולהראות להם כי מלא כל הארץ כבודו, שזה בחי' ר' יהושע, כי י"הו"ש ר"ת יקומן הקיצו וירננו שובני צפר עיי"ש כל הענין נמצא שהשגת בחי' דרי מטה להודיע להם חסדי ה' כי לא תמנו וגם להם יש תקוה כי מכה"כ הוא בחי' ר' יהושע ניעור, בחי' הקיצו, וע"כ מתחילין החסידים מג' ג' שנת המלך, שהוא בחי' התעוררות השינה, הפך קליפת המן עמלק, אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים, כי ה' הודח אחר החלושי כח שבישראל להמילם ליאוש ח"ו בחי' ישנו אלהיהם של אלה ישן וכנ"ל, וע"כ עיקר מלחמת עמלק היה על ידי יהושע כמו"ש וואמר משה אל יהושע וכו' צא

והלחם בעמלק (שמות י"ז) כי משה רבינו מאיר בבן ותלמיד, וע"כ היה לו בן ששמו אליעזר, ותלמיד יהושוע עי"ש בהתורה הנ"ל כל הענין, ומלחמת עמלק שלוחם עם החלושי כח שבישראל בחי' דרי משה, ע"כ אמר ליהושוע צא בחי' ונפיק בחי' ושוב והלחם בעמלק, לחזק ולעורר גם המונחים בשאל תחתית ומתחתית, ולהודיעם כי ה' אתם וכו' ומקבל תשובתם שזוהו בחי' הקיצו וכו' שוכני עפר אפילו המונחים בעפר קמש ע"י עונותיהם בחי' ואציעה שאל הנך וכנ"ל.

וזהו השמחה של פורים, כל הפושט יד נותנין לו כי אז נתגלה הלאמוד הנ"ל, שאף השפלים קרובים אליו ית', ועיקר שמירת הברית הוא ע"י שמחה (לקו"מ סי' קס"ט) שלא יפול לעצבות וליאוש ח"ו, שע"י העצבות הוא עיקר פגם הברית, רק ידע שאין שום יאוש בעולם כל"ל, שהוא הבקאות של חדרי מטה, בחי' תלמיד, בחי' בקי בשוב, מכה"כ, התחזקות ושמחה, שע"י עיקר שמירת הברית.

וע"כ מפור נעשה פרה (לקו"מ תנינא סי' ע"ד), כי פרה מטהרת טמאים ומטמאה טהורים, שהוא השני בקיאות הנ"ל שהטהור בחי' דרי מעלה, צריך לידע שהוא רחוק מהקשיות בחי' השגת של איה מקום כבודו, בחי' מה חמית שזוהו בחי' מטמאה טהורים, ולהיפך הטמא, הרחוק מן הקדושה, בחי' דרי מטה, צריך לידע בהלאמוד של התחזקות, שמלא כל הארץ כבודו, שלא יפול לעצבות וליאוש ח"ו, שזוהו בחי' מטהר טמאים, שהטמא צריך לידע שהוא טהור, בחי' כי הפרני וכו' כדי שלא יפול לעצבות כנ"ל, והטהור צריך לידע שהוא טמא, ורחוק עדיין בחי' מנשה כי נשני וכו' וכנ"ל כדי שלא יפול לגדלות ח"ו, כי עיקר פגם הברית הוא ע"י עצבות וכנ"ל או על ידי גאות בחי' ואשת איש נפש יקרה תצוד, שפגם הברית הוא ע"י גיאות, **וע"כ** ע"י השני בקיאות הנ"ל שהגדול בחי' דרי מעלה ידע שהוא רחוק, ועי"ז לא יפול לגאות, ולהיפך הקטן בחי' דרי מטה ידע שעדיין ה' אתו, וחושב מחשבות לבד ידח ממנו נדח, ועי"ז לא יפול לעצבות ח"ו, שזוהו בחי' פרה שנעשה מפור מטהר טמאים, ומטמא טהורים וכנ"ל, עי"ז עיקר תקון הברית, וע"כ פרה מטהר משומאת מטה, אבי אבות הטומאה שהוא פגם הברית כידוע.

והעפ"ז י"ל מה שאמרו חז"ל הפיל פור הוא הגורל חודש שמת בו משה, כי מבואר בהתורה כי מרחמם ינהגם הנ"ל לית סי' ד' אשר הצדיק צריך שיהי' לו בחי' כל"ל בחי' כי כל בשמים וארץ ותרגומו דאחיד בשמיא וארעא (וזהו בראשית ל"א ובתיקון כ"ב) היינו שיהי' אוחז ומקיים שני העולמות, עולם העליון ועולם התחתון, בחי' דרי מעלה ודרי מטה, להראות לדרי מעלה שאין יודעין כלל בידעתו ית' בחי' מה חמית, ולהיפך צריך להראות להדרי מטה, שאדבא מלא כל הארץ כבודו, כי יש בני אדם שמונחם במדרגה תחתונה מאד, עד שהיו מייאשין עצמם לגמרי ח"ו, כי נדמה להם שהם רחוקים מאד מהשי"ת ואבד נצחם ותוחלתם מה, וצריך הצדיק שיהי' לו כח לעוררם ולהקיצם, שלא יהי' מייאשין עצמן בשום אופן בעולם יהי' איך שיהי', ולהראות להם ולהאיר בהם, כי עדיין

ח' עמם ואצלם וקרובי להם ואפי' בתוך הארץ ממש, אפי' אם נפל לשאול
 תחתית ממש ח'יו, אפי' שם דייקא נמצא כבודו ית' כי מלא כל הארץ
 כבודו, וזה בחי' כל שיש להצדיק וכו' וכנ"ל עיי'ש באות ז' ומבואר שם
 באות י"ג אשר זהו בחי' אליעזר בן משה, ויהושע תלמידו, כי משה רבינו
 ה' יכול להאיר בדרי מעלה ובדרי מטה, בחי' בן ותלמיד, וע"כ א"ל ו' ע"ז
 בחי' בן רית ע"ז לא ריאתה אלקים וילתך יעשה וכו' בחי' מה חמדת
 וכו', וי' הו' ש' רית יקומין וקיצו וידנו שוכני עפר, בחי' מכה"כ, עיי'ש
 וע"כ המן שרצה לקרר את ישראל ולהפילם ליאוש ח'ו, כאלו תוחלתם
 נכזבה מ' ח'ו, בחי' ישנו עם וכו' אלהיהם של אלו ישן וכו' הפיל פור
 הוא הגורל בחודש שמת בו משה, כחשבו שבמיתתו נפסק הארתו, ועי'ז
 יוכל להתגבר על ישראל ח'ו, אבל לא ידע שביום שמת בו ביום גורל
 והקשו המפרשים מה בכך שגורל בו ביום הלא אח"כ מת, אך ע"ס המובא
 שם באות י"ג בטופו שענין הנאמר במקורית משה עליונים נדמה להם למטה,
 תחתונים נדמה להם למעלה, שזהו בחי' כלל הני"ל, שהצדיק מראה להעליונים
 שהם למטה, ולהיטך להתחתונים מראה להם שהם למעלה, נמצא שגם אחר
 הסתלקותו של משה, הוא מאיר תב' למודים הנ"ל בבחי' בן ותלמיד ואת
 זה לא ידע המן, שהצדיק בחי' משה גם אחר הסתלקותו הוא מאיר דעתו
 הק' בכני עולם הזה השפל, בבנים ותלמידים ועיין בספר פשראות לחכמה
 מהרב ד"ר מטענהרין וי"ל שבות המאמר הימן רבינו שממש כמו בחיים
 חיותו היה מאיר דעתו הקדוש לכל אחר ממקורביו, כפי בחינתו למי שהוא
 בחי' דרי מעלה היה מאיר לו החשיבה של בחי' מה, איה מקום כבודו, ולמי
 שהוא מבחי' דרי מטה היה מאיר לו החשיבה של בחי' מלא כל הארץ
 כבודו, כמו כן ממש גם עבשור יש' כח זה בבחי' קבורתו של משה, שמקבל
 משם כל אחד תועלת לנפשו, כפי בחינתו, בחי' עליונים נדמה להם למטה,
 ותחתונים נדמה להם למעלה עיי'ש, ואבמ"ל, וזהו ענין הני"ל שביום שמת
 בו ביום גורל, היינו שהצדיק הגדול במעלה בחי' משה בעת שנסתלק
 למעלה למעלה או דייקא הוא צ"ח בעליות גדולות, למקום שעולה מקום
 עליון ונראה מאד, מה שא"ל לעלות לשם כשהוא מלובש בגוף עדיין גוף
 העולם, ומשם מאיר לתלמידיו ביותר הדעה האמת של מלא כל הארץ
 כבודו, (לקוטי עצות החדש/אות צדיק סעיף לד) (המור"ל)

וע"כ קודם מ' פרה קורין מ' זכור מחיות צמלק, כי צמלק הוא פנה
הברית אשר קרה ל' קרו וטומאה עיר במרש"י ההימן מהב' בקיאות
תצ"ל וזוהו זכור את אשר עשה ל' צמלק בדרך בצאתכם ממצרים כי
מצרים הוא מצר ימי בניל ורק הצהיק הוא מאיר דרך בגימ' שני פעמים
בקי' בים להיות בקי ברצוא כפי בשוב בחו' בים" דרכך אבל צמלק
קלקל זה חדרך בחי אשר סלך בדרך ויגב כך חמד מלות (פגם הברית)
וורקן כלמי מצלה הוא בחי גיאות וכל הנחשלים אחריך הם החלושי כח
שבישראל שהענין מולטן המלים לצבכות וזאוש לאמר להם חזור לצחוריק
כי בין כך ובין כך אסח חלש חזרה לצחוריק והוא ההימן מחשגי בקיאות
תצ"ל חמשכין מחלמוד ש"י אית וכלא להודיע להדרי מעלה שאין יודעין

כלום שלא יפלו לגאות, ולהאיר להדרי משה שה' אחס ואין שום יאוש בעולם כלל, וע"כ בעמלק יבגים נפיק, כי עיקר שליטתו הוא בנפיק, היינו בהדרי מטה, בעת שהאדם הוא בשפלות בחי' ונפיק, אזי הוא מתגבר חיו, לקלקל הדרך הנ"ל, הבקיות של ואציעה שאול הנך, ולהפיל את האדם ליאוש ולעצבות חיו, ועל ידי עצבות בא לפגם הברית חיו.

וער כן עיקר מלחמת עמלק היה על ידי יהושע, שהוא תלמיד הלאמוד התחזקות של הדרי מטה, בחי' יקומון הקיצו ורגנו שוכני עפר, וזהו ויאמר משה אל יהושע צא והלחם בעמלק, צא דייקא, בנפיק, במחנה דן, הנשמות החלושות שהענן פולטן, שהם בחי' ונפיק שבהם עיקר התגרות עמלק להפילם ליאוש ולדחותם. לגמרי מן הקדושה חיו, ושם צריך יהושע להאיר הלאמוד של בקי בנפיק, אשר מלא כל הארץ כבודו וכנ"ל ואין שום יאוש בעולם כלל, כי יד על כ"ס, ר"ת פולטן סיג שעל האדם הנסוג אחור מן הקדושה מתגבר עמלק להפילו ליאוש, וע"כ כס' חסר האלף בחי' אין שמו שלם וכסאו שלם עיין בהתורה קרא את יהושע בלקרימ ח"א סי' ואו' אשר כל הענין הנ"ל כלול בתמונת "א" שהנקודה העליונה שעל האלף ירמו על הדרי מעלה, והנקודה התחתונה שתחת האלף ירמו על הדרי מטה עיי"ש כל הענין.

מלחמה לה' בעמלק מדור דר, היינו מדור בחי' חליפות המובא בהתורה כי מרחמם ינהגם לית סי' ז' הנ"ל, על מה שדחול עה"פ אשר אין חליפות למו ח"א בן וחי' תלמיד, כי עיי' בן או תלמיד יש לו חליפין, כי כשהוא נסתלק למעלה נשאר דעתו אחריו עיי' בן או תלמיד, עיי"ש נמצא כי בן ותלמיד הוא בחי' חליפין השארת דעתו של האדם מדור לדור, וזהו מלחמה לה' בעמלק, הוא עיי' מדור דר' שהוא כלליות בן ותלמיד, שהוא כלליות דרי מעלה ודרי מטה.

וזהו ג"כ ענין שקלים, כי בשקלים נאמר העשיר לא ירבה העשיר היינו הגדולים הדרי מעלה, לא ירבה לא יפול לגאות חיו, והדל הדרי מטה הקטנים לא ימציט לא יפלו ליאוש, או בסרטיות כשהאדם הוא במדרגת עליונה אל יפול לגאות חיו, רק ידע כי הכל בכח ה' המרחץ עליו, בחי' מי הקדימנו ואשלם, ולהיטך כשהאדם, הוא בקטנות ובשפלות חיו לא יפול לידל יאוש ועצבות חיו, רק יבטח בחסדי ה', וזהו שקלים ל' משקל תמיד אם יתגבר עליו היאוש והעצבות מרוע מצטני ושפלות מדריגתו צריך הבקיות של ואציעה שאול הנך, ואם יפול עליו גיאות, צריך לבקיות של איה מקום כבודו וכנ"ל.

וע"כ שקלים גימ' תפ"ה עם האותיות כסספר השני שמות אל אלקים, חסד וגבורה, להכניע הקליפה שעיקר כחה עיי' עצבות או עיי' גיאות וכנ"ל.

וע"כ אדר הוא לפעמים שני חדשים, כי י"ב חדשים הם כנגד י"ב שבטי י"ה ואדר הוא נגד יוסף, ושני חדשים הם נגד אמרים ומגשה, שהם השני בקיאות הנ"ל הדרי מעלה בחי' מגשה הבכור צריכין להלאמוד כי נשני (ד' שכות) אלהים את כל עמלי ואת כל כלי אבן, היינו שצריך לשכח את

אור זורה

כל עמלו בעבודת ה' וכל יחסו, ולידע שהוא רחוק וכו' כדי שלא יפול לגאות, ולהיפך אמרים הדרי מטה צריכים להלמוד כי הפרני אלהים בארץ עניי וכנ"ל.

ועי' באחד באדר משיעין על השקלים כי גם השקלים מרמזים על השני בקיות הנ"ל בחי העשיר לא ירבה וחדל לא ימעיט וכנ"ל, וע"כ עיקר הפרשיות והמגלה הוא בחודש השני נגד אפרים ששיכל את ידיו ליתן לו משפט הבכורת וכמבואר כל זה לעיל.

(חמשך יבא)

יצחק בן בינה קראקאזוסקי

ב"ה ווארשא

(א) (תהלים יח) נמל אשת כל חזו שמש נ"ל לפרש הפסוק בעזהשית על פי המבואר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א' בזה"ל כי איש הישראלי צריך תמיד שיוחלל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר, להתקרב להשיות על ידי אותו הדבר, כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו כמו שכתוב (קהלת ח') חכמת אדם תאיר פניו וכו', ומבואר שם שזהו בחי' יעקב שזכה לבכורה בחי' ראשית בחי' ראשית חכמה בחי' ויעקבני ות"א וזכמני וזה בחי' שמש כי השכל מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש וכו' אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות שיש בכל דבר זה בחי' עשו שביזה את הבכורה ודחינו השכל בחי' (משלי י"ג) לא יחפץ כסיל בחבונה כן אם בהתגלות לבו עיי"ש כל הענין

ואיתא

גם בשם הבעש"ט ז"ל שהגבול מהב"ל וימי הנשים יחשוב האדם בדעתו הלא כל היופי הוא מחמת שהשיות נתן לה החיות והנשמה, ולאחר מיתה שלוקח השיות חלקו היא מתנוולת ממילא כל הגופי נמשך מהשיות, אם כן למה לך להתדבק בחיצוניות שהוא פרט וחלק גפרור יותר טוב לך להתדבק בזה אל השיות שוא הכלל, וכן בכל ענין צריך האדם להתבונן בשורש הדבר ולדבק עצמו בשורש שהוא השיות הממחה את הכל בחי' ואתה מחיה את כלם, ובוה נראה לפרש הגמ' בריש ברכות נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה היינו שאם רואה האדם שמתגברין עליו אהבות הנפולין יזכור עצמו הלא כל החן והיופי נמשך רק מחמת חיות השיות והראיה שלאחר מיתה כשנחלק חיות השיות נסתלק גם כל החן והיופי, ובוה ינצח את יצרו הרוצה לפתותו להסתכל ולהתאוות רק אל חיצוניות הדבר, בחי' עשו שאמר העיטני נא מן האדום וכו' וביזה את הבכורה שהוא השכל החכמה והחיות שיש בכל דבר וכנ"ל.

ועי' ההקדמות הנ"ל לפרש ה' הנ"ל כי אישית ר"ת איכילה שיתיה או (שינה) ת' שמיש, וגם כי עיקר הנסיון מצירוף של האדם בזה העולם הוא בתאות משגל כמבואר בלקוטי ח"א סי' ל"ו יצט' ומובא גם בזה"ק אשר עיקר יצרא ביטא לגלגל עריו, וזהו סילש הפסוק (נפיל אשת) היינו מה שהאדם נוטל לתאות הבשריות, אהבות הנפולין, הוא מחמת

(בל חזו שמש) שאין האדם מסתכל על השכל והחכמה והחיות שבכל דבר שהוא בחי' שמש וכנ"ל (כמו"ש לעיל כי השכל מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש).

ג גם יש לפרש הפסוק הנ"ל ע"פ המבואר בלקו"מ ח"א סימן קצ"ג על הפסוק (משלי ד) ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד גבון היום והיוצא משם לענינינו הוא, אשר מחמת שבני אדם משוקעים בהבלי עולם הזה השפל, ע"כ אינם יכולים לראות את אור התורה, ואור הצדיקים, והמניעה הוא רק מצד המקבל, כי הצדיקים מאירים תמיד, באור גדול מאד, אך מחמת שהאדם משוקע בהבלי עוה"ז, ונדמה לו שאין טוב מזה, זהו מונע אותו מלראות אור התורה ואור הצדיקים. האמתיים, כמו השמש, אשר קומה מאירה היא תמיד בשוק, ומה שאנו רואים שבתחלת היום אין אור השמש גדול כ"כ, כמו באמצע היום, זהו מחמת שהארץ מפסיק בין השמש ובין בני אדם כידוע, כ"כ גשמיות הארץ עומד בפני עיני בני אדם, וחוצץ ומפסיק בפניהם, שלא יוכלו לראות אור התורה וכנ"ל, עיי"ש כל המוסר הנפלא והנורא, וגם מה שמביא בסופו בשם הבעש"ט ז"ל, שאמר אוי, ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים, והד הקטנה עומדת בפני העינים, ומעכב מלראות אורות גדולים.

וכזה י"ל הפסוק הנ"ל (נפל אשת) היינו ע"י שהאדם נופל לתאות עוה"ז, עיי"ז (בל חזו שמש) אינו זוכה לראות אור התורה ואור הצדיקים האמתיים.

גרשון עמנואל בן הרהגה"ח מוהרמ"י וצ"ל
האבדיק זאלישיטיץ יע"א

ב"ה ווארשא
מה שאמר יוסף לזאחי מרגלים אתם, י"ל ע"פ המבואר בלקו"מ סי' א' ונ"ד שהאדם צריך להסתכל בהשכל שיש בכל דבר שהוא בחי' ראשית, בחי' ראשית חכמה, וזהו שאמר להם אם כדבריתכם שבאתם לקנות שבר בפשיטות, ואין אתם משימים לב להרמוזים והשכל שיש בכל דבר, ממילא מרגלים אתם, היינו אתם מסתכלים רק על הרגלין, על הטבע, על הרגלין של כל דבר, אבל צריכין להסתכל על החכמה והשכל שבכל דבר שהוא בחי' ראש בחי' ראשית חכמה.

ועפ"ז א"ל גם מאמר חז"ל מצות נר הנוכה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק, היינו גם בצאת האדם לשוק לעסוק במשא ומתן, אל יפול לבחי' רגלין, בחי' מרגלים אתם כנ"ל, לחשוב רק בגשמיות ובחיצוניות, רק יסתכל בהחכמה והשכל שבכל דבר, שהוא הרמוזים שמרמז לו השי"ת לקרבו לעבודתו ית' כנ"ל, וצריך נר הנוכה להאיר כ"כ עד שתכלה ויתבטל רגל בחי' דרך הטבע מן השוק.

יצחק ברייטער

וזה אשר גם, טוב, במלואו - כזה: טות, ואו, ב"ת עם הג' חייבות במספר
נחמן בן שמחה - נחמן בן פיגא.

וזה אשר גם, - צדיק, - נחמי, - גין, (זה) עם האותיות והתיבות
במספר שמו בב' פנים

נחמן עם הכולל - נחמן בן פיגא.

וזה אשר גם, - עלם הבא, (19) במספר, נחמן.

וזה אשר גם, - עלם התקון, (20) במספר שמו במלואו, גון, חית, מס, גון,
עם הכולל.

וזה אשר גם, - אחלק לו ברבים, (21) עם האותיות והתיבות במספר שמו
בשני פנים:

נחמן עם הכולל - נחמן בן פיגא.

וזה אשר גם, - מה רב טובך, (22) עם האותיות והתיבות במספר, נחמן
בן פיגא עם הכולל.

וזה אשר גם, - יין המשומר בענביו, (23) במספר שמו בשני פנים:
נחמן עם האותיות והכולל - נחמי בן פיגא עם האותיות
והתיבות והכולל.

וזה אשר גם, - נעמות בימינו, עם האותיות והתיבות במספר שמו
במלואו, גון, חית, מס, גון, עם הכולל.

וזה אשר גם, - נעמות במספר, נחמן בן שמחה עם האותיות והתיבות.
וזה אשר גם, - אור ורע לצדיק עם התיבות במספר.

גון, חית, מס, גון, עם האותיות המילוי.

וזה אשר גם, - מי מנוחתו, (מא) במספר, נחמן בן שמחה עם הכולל.

בתרא

מהדורא

(1) **שםנום** ע"ג כמוצא שו"ס"ק, וכל עיטוס יחי' משונג השגח
אלקיות (במוצא בספרי חמה) שיעורו על ידו, ועי' בלק"ת

בסימן ק"ל, סמוכן שם שגס מחלת הש"י עולמות מרמזין על השגות אלקיות
כאלה. (2) **עלסי** חסר וס' לרמוז על העלמה שמו הקדוש למיבא בחיי
מוהר"ן בספור גסיעתו לאומן באות כ"ו שהעלמה שם הלדוקים הוא
בחי' זה שמו לעלם:

(3) **וגם** כאן חסר לרמוז כג"ל:

(4) **עייז** לעיל באות ל"ב בפנים מה שכתבתי שם בס' מהרח"ו
ע"י לכן אחלק לו וכו':

(5) **עייז** בלקוטי מוהר"ן חנינו בסי' ז' אות ו' (מ) שזה סוד הטוה"ב
כידוע וכפי המובן בספרי חמה כלסע"ד לרמוז בענין השיר
הכל' הזה בחי' אין אומרים שיר אלא על היין

(מא) **שטרירהם** ביקש דוד המלך ע"ה על מי מנחות יכלהני ואיחא
בזוהר הקדוש פ' תרומה דף קע"א ע"א, באילין

וזה אשר גם — מחיה מתים במספר, נחמן בן שמחה,
וזה אשר גם — צדור החיים (מב) במספר, נחמן בן שמחה עם האותיות
והכולל.

(לח) וזה אשר גם כל שנותיו היו בערך ארבעים שנה כי בן ארבעים לבינה
עיין ברשי' פ' כי תשא שנות האנשים מכוון למנין שנות עולם המתחילין
מתשרי ונמצא לפי' כשנולד בנין בשנת תקל"ב (שצ"ג הגירסא כתב מוהרג"ח
ז"ל שכפי הנראה שכן הוא האמת) והסתלקותו היה בחי' ימים בתשרי בשנת
תקע"א מכוון ממש ארבעים שנה.

וזה אשר גם — יום הסתלקותו ועלייתו לגבהי מרומים הוא מכוון ממש
ביום הארת משה רבינו (מג) ובפרשת השבוע של הסתלקות משה רבינו ע"ה
(לז) ודנה בכל המבואר עד הנה נלמד לרמוז במאמרו תק' שלאחר
התורה — אחרי לן מנא בלשון מוהר"ן סי' כ"ה שצריבין
לכנות להיצה"ך שם אחר, שלא לקרותו עוד בשם יצה"ר רק בשם כח
המדמה עיי'ש ע"פ מה שאחז"ל ז' שמות יש לו לצד הרע וכו' וידוע
ליותר חזק שהם כנגד הו' מדות דס"א, כי זה לעומת זה עשה אלקים כנגד
ז' מדות הנמצאים בהקדושה כמובן כיו' בספרי אמת, והנה עד הנה לא
היה בעולם בי' אם הארת הו' מדות האלה שהשיגו אותם השבעה רועים
להמשיכם ולהאירם עלינו. ע"כ לא היה כנגד זה כי אם ז' כחות היצה"ר
שהם בחי' ז' שמות שיש לו — אבל משבא אדמו"ר ז"ל לעולם, והתחיל
להאיר ולהופיע עלינו המדה השמינית שהיא בינה, צללה שהשיגה בתכלית
השלימות שאין שלימות אחריו וכו', ע"כ זה לעומת זה גברה ועצמה עד
מאד גם המדה השמינית של ה"א שהיא בחי' מדמה, כי בינה דקדושה
הוא בחי' מבין דבר מתוך דבר, וזה לעומת זה בנה דס"א הוא בחי' מדמה
דבר לדבר בשוא וחבל.

(יו) **אבר** על כל זאת מדה טובה מרובה, ולעולם ידו על העליונה, כי
אצ"פ שמרוב כבוד הטלחמה (מד) הוכרח להתכסות ולהסתלק

בתרא

מהדורא

מי מנחות ומיכין לדיקויא לניחא לעלמא דלחי:

(מב) **שטר** זה אנו מבקשים סהיו נפשותינו לזרוע בלרוע החיים
ללכת, שעל ידו בלרוע ותקשר בו ותבקר:

(מג) **ע"פ** סדר האוספיון של האר"י ז"ל מכוון היום הרביעי של חג
הסוכות לאוספיון משה רבינו ע"ה, שמדתו גלח שהיא הספירה
הרביעית. וע"כ גם עלייתו לתורה הי' תמיד נפרשת רביעי שהוא כנגד
ללח וע"כ גם — ללח" במספר, נחמן — וכל האות הזה שמעתי
מאבי הכ"מ, ומסתמא שמוע זאת מפי מוסרי' וז"ל בעלמא, ועיין היטב
לעיל בלוח א' שבמהדורא על הסתימה של החלק הזה עיי'ש ותכין קלתן:
(מד) **אם** חזיון במסכת סנהדרין בדף קי"א מה שאמרו מו' ל ע"ס

מאתנו, וגם ארכו ימי הסתלקותו ובערך כסלים מהמספר מ"ה שנים שאמריו הצופים על ההתכסות הזאת, (מה) אבל לא לעולם יזנה זה ולא לגצה יקצוף וגם אמנם בכחו כי עז וזכורתי (משורש הגבורות שבבינה) כי קשתה לא נחלם מאתנו במכל וכך כמאז ומקדם, לפי ידע איש את קבורתו אשר גאולתו תלוי בה (מו) ולכן גם יעלה לשמים שיאת מלך הזקן ובסיל, משם יורידו ויפילו, כי לא ישקוט האיש עד אם כלל הדבר אשר דיבר, לגאולו ולרסאינו מתחלואינו העצומים. זאת כל האות הזה הוצאתי מדברי מורנית ז"ל ששמעתי מאבי חכמי ועתה נשיב לדברינו הראשונים כי עוד לא מלין:

(לה) כפי המבואר בפעל הטורים על הפסוק נביא מקרבך וכו' (שחבאתי לעיני עיי"ש) שמה שהפסוק מתחיל בנון, ומסיים בנון, מרמז

בתרא

מהודרא

ולקחתי אחסר אחד מעיר וכו' וע"פ וענתה שמה וכו' לא תחפלא עוד ומורא לא יעלה עוד על ראשך בראותך שגם היום יאמרו כל העדה לרגום בצבנים את השנים מששים רבוא אשר נגדולתו יאמינו, ובזכרו המורא יתדבקו — זאת קולם יתנו לבלתי שמוע אל זקני העדה גם אם נשאלו על פי ה' (מרוממות דעתו הנעלמה גם היום ליתן מקום לטעות), וזכור לא ימות עולם כפין שנות דור ודור — נביא נא ונראה בשבטי יה אשר בזכותם אנו חיים, וגם הם נאלו בכל מיני נאלה את יוסף אחיהם שהיה גדול ונעלה על כולם [כי רק הוא נחשב בין השבעה רועים, וגם קריעת ים סוף היה מזכותו כמו שאמרו חז"ל ע"פ הים ראה וינס], נשקפים נא ונראה גדולתו של משה רבינו בעלמו שאנו מדברים בו! מבורח בחורה שבתבן ובחורה שבע"פ, כי מאתים וחמשים ראשי סנהדרות נשיאו העדה — אנשי השם — וגם כל עדת בני ישראל (עיין היעב"ב ב"ב קכח מראשה עד סופה) כולם כאחד רצו וילוו על משה רבינו רצון של כל הנביאים, אשר פה אל פה ידבר נה', ותמונת ה' יביט, ואחר כל האופות והמופתים והיד החזקה והמורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל לעיניהם הנפשיים והגשמיים, — איכבה, איכבה, גברה עליהם הסתה והעלמה כזאת עד שאמרו עליו מה שאמרו וחשדו אותו באשה איש בשאחו"ל:

(מה) נראה צ"ל ר' אליעזר הקליר בפירוש הפסוק, וברש"י בספר

דניאל ע"פ אשר המהם וכו'.

(מו) עיין במ"ס סו"ט דף י"ד בהגהות הב"ח ומנחם וזה גם בהקדמה

תיקון הכללי עיי"ש (וצאטר נח"ט דף כ"ז ע"ב שורה י"ב)

ובנה כ"ז ע"ב בסופו:

שישיג, נון שערי בינה וכפי המובא בספרי אמת שהשמות שייכים להפסוקים שהתחלתם וסיומם כמותם, נראה מבואר שעל כן גם שמו הקדוש מתחיל בנון ומסיים בנון:

(ט) ומחמת

שגם עוקר שלימות כל התקנים של הרב הוא ע"י התלמיד כמובן בהתורה קרא את יהושע בטימן ו' לקוטי מוהר"ן ח"א, כענין הסוד של תמונת אסף, והארם היושב על הכסא, ועיי"ש היטב מה שמובא שם בענין מלחמת עמלק, שאף על פי שגם היא עיקרה נעשית על ידי משה בעצמו, אבל באתגליא תלויה המלחמה, הק בהתלמיד שהוא בחי יהושע עיי"ש, וידוע שהעיקר של כל תלמידיו הקדושים היה מוג'ת ז"ל, ולכן נראה בחוש כי באתגליא היתה עליו המלחמה פנים ואחור יותר מעל רבינו ז"ל, כי בכל מיני מסירות מסרוהו ובכל מיני חירופים מקולות וקללות בפניו ובפני עיניו חרפוהו וקללוהו—בתפיסת תפסותו—ומביתו גרשוהו וגם רצו והשתדלו להרגו ולתמיתו, אותו ואת כל אשר הכיר אמתתו, כנודע ומפורסם מהאגרות שנשלחו, מהצורר להשמידם ולהרגם ולאבדם, (מו) כי הוא היה התלמיד האמתי אשר גאכל ונתהפך למחות רבו ממש כביכול, ותיכף בעת התקרבותו גילה, אדמור ז"ל את התורה קרא את יהושע, למען הודיע על ידו את הבקי בשוב לכל המונחים בשאול תחתית ומתחתיו, וכמובן למשכיל גם בהתורה כי מרחמם ינהגם לקו"מ ח"ב סי' ו' שאמרה קודם הסתלקותו, ורימו בה סמיכה למורנ"ת ז"ל (מח) שכל הארת התלמיד יהי' ש'ע הוא בסוד יקומון היקצו וירננו שוכני ע"פ, וכאשר נראה ונודע לכל מביט ומסתכל בספריו הקדושים, שאעפ"י שמרבה לרבה מכל המדות טובות וישרות, אבל עיקר רוב דבריו יסובבו על ענין התחזקות לחזק ולאמץ כל הנחשלים והעיפים והיגיעים, אשר עמלק רודף אחריהם, לבלי יתיאשו עצמם מן הרחמים, כי הוא ית' חנון ורב לסלוח, וכאשר נשמע ונראה גם בעת יציאת נשמתו הק' שעד נשימה האחרונה, כפל ושי"ש, חנון המרבה לסלוח פעמים אין מספר (מט) והמגיד מראשית אחרית סיבב גם אליו קריאת השם בסודות נשגבות ועצומות, וצ"כ בענין דעתי חשבתי גם שמו הקדוש ז"ל וראיתי כי הוא במספר, חנון המרבה לסלוח (נ) מכון

בתרא

מהדורא

(מו) וכמבואר מזה במהדורא בחלק א' בלות י"ב:
(מח) עיין בספר פרעראות לחכמה על התורה קרא את יהושע בלות ח':
(מט) בן שמעתי מאבי הכ"מ ומשאר האנשים שעמדו בעת הסתלקותו, שאע"פ שאמר אז עוד אחז דבורים מועטים, אבל עיקר אמירתו לא היה רק זאת [ובמכ"ז שאחר הקיטור ל"ה לא נזכר זאת בסידור:]
(נ) כי נשמות ישראל הם חלקי מדותיו של השי"ת, וכל נשמה מסוגלת ומשכנת ביותר לה נדה שלקחה ממנה, וכל זה כשמינה מעשיה נעשה, כי אם לאו אזי אלדבא מתגבר עליה וז"ל, שמתחמת זה

ממש וגם הוא מתחיל ומסדס בנה. כי ע"י רבינו ז"ל זכה גם הוא למה שזכה, ובאשר אנו רואים שהבינו ז"ל לעצמו צירף אותו אליו במאמרו חק' — נחמן נתן לאפש אויס דער גאנצער וועלט.

(מ) **וזה** אשר גם נחל נבע מקור חכמה עם האותיות ותחיבות והכולל מכון ממש מספר. נחמן נתן. כי התלמיד עם הרב הם משורש אחד, כמובא כל זה בתרו ויתר נא פ"י שנים ברוחך אלי בלקי"ם ח"א סי' ס"ו ע"א ש:

(מא) **כ** הוא הרב ותלמיד שהבינו והסתכלו עליהם מיום בריאת העולם עד הנה ועל ידם היה נמצא ונגמר התיקון של כל העולמות בתכלית חכמות השלימות. שגם אם לא היה אוכל האדם את עץ הדעת לא היה מקין עולמות כזה וע"כ יתחפץ ע"ז חטאו לזכות ויקוים; אתה תקים תרחם ציון כי עת לחננה כל בא מוצר — וזה אשר גם חרחם מכון למספר הנ"ל.

כ נחם ה' ציון נחם כל חרבותיה וישם מידברת כעדן וצביתה סגן ה' ששון ויש מ'חה ימצא בה תודה וקול זמרה;
(מ"ב) **גם** ראה זה מה שמצא א' מאנ"ש בזה"ק בראשית דף כ"ח ע"א שורה ט' לענין זה ולענין המהלכות שעליו מבואר שם בזה"ל ובנין דא משה לא מית וארס איתקרי איהו ובגיגית אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא מצא עור אלא כליו כנגדו;

(מג) **עוד** האיר ה' את עיני בענין מה שהבאתי לעיל באות ט"ז ובאות כ"ה שכל פח המלכות וכל בנין המלכות הכל ממדת הבינה בסוד אמא אונסית מנחא לברתא עיי"ש דע"כ גם בינה מלכות במספר נחמן בן שמחה;

וזה אשר גם נחמן עם האותיות הוא במספר השמות השייכים להם שהם שם אד' אלפי עם הכולל ונעין לעיל בהקדמה מה שהבאתי בדברים האלה גם משאר ספרי אמת גם ע"ן במס' ב"ב דף ע"ה ששלשה נקראו בשם ה' צדיקים ומשיח וירושלים וכו' עיי"ש);

וזה אשר גם שמו על שם אמו עם האותיות והכולל במספר אלף למד חי יוד, ממ עם הח' אותיות;

(מד) **והנה** כפי המובן מזה"ל דמ"ד ז"ל שגם ה'ציר וקריש מ"ן ש"מא ב"ח שח"א רש"י וכו'... בלמע"ד יש לנו שייכות למה שמוכא בספרי אמת שבינה צד ה"ח איתחשבת והחוד הוא ענף חביבה וידוע שרשבי נסתלק בספירת ה"ח שבהוד ובוראי גם משורש מדתו היה שייך לנו וע"כ גם ה' שמעון בן יוחאי במספר ר' נחמן בן שמחה (זה חזון שמעתי בשם אחרים);

בתרא

מהודרא

אח"ל כהנים קטנים הם, אלוים חסדי מנחת חסד, כי ע"ס רוב
כחם מאד, לתעוב חת מעטיו;

(מז) **בינה** הוא בסוד גשר וע"כ "גשר" עם האות' במס' "נחמן בן שמחה" (מז) **גם** כינה הוא בסוד ענוה שזהו בחי' מוחי' גדולות. כמובא בלקוטי הלכות הלכות תפילין הלכה וא' באות י"ב. ובה תפלת המנחה הלכה ה' באות א' שהענוה והגדלות דקדושה הכל אחד לגמרי, ועיקר המוחין גדלות גדולות שזהו בחי' ענוה שבענוה א"א לקבות כי אם ע"י ידי ארץ ישראל כמובן בחי' מזהרין בספור נסיעתו לארץ ישראל באות י"ב עיי"ש שמחמת זה מסר כל כך את נפשו לבוא לשם כי תקון כל העולמות לנצח היה תלוי בזה, ועל כן התפאר את עצמו בגדולות כאלה — כי כ"ז הוא בסוד בינה עלאה שהוא בסוד פום ממלך רבדין, וע"כ גם פום ממלך רבדין עם הכולל במספר "גון, חית, מס, גון, עם" האותיות: **וברשי** הקידוש "פה מדבר גדולות" עם האותיות והתיבות במספר "נחמן" { עם האותיות "נחל גבע מקור חכמה" } עם האותיות

יזה אשר גם "ענוה שבענוה" עם הב' תיבות במספר "נחמן בן שמחה" עם האותיות והתיבות:

(מז) **גם** כינה הוא בסוד שמחה, וע"כ יתעלה על ידו השמחה לנצח בשלימותה ובמלאכה וכנ"ל, וע"כ "שמחה" במלאכה כזה: שין, מס, חית, האז, עם הד' אותיות במספר שמו הק' ע"ש אביו ואמן, כזה: **נחמן בן שמחה** עם האותיות { **נחמן בן פיגא** עם האותיות } ואחר מהם עם הכולל

דברי התעוררות ע"ד חזק הישיבה הק' "תורת אמת ואמונה"

בצור השם יתברך ויתעלה ה' חנוכה תרפ"ט לפ"ק

פה סאקלוב יע"א

לאנשי שלומינו היקרים שיחי' המסתופפים בצל קדושת אדמו"ר ג"ח
נ"ב ע' מקור חכמה ז"ע.

היות שאלמד תורה ופגד פולס, כנגד כל הדברים שאדם אוכל פירותיהם: בעולם הזה וחקרן קימת לעולם הבא, חזקת תלמוד תורה הוא ברוך מן התורה, ברוך אשר יקים וכו', וכתב שכן תורה על דרך רבינו וי"ע ועכ"א על ידי תפלה, בחי' נוצר יוצא מעדן להשקות את הגן (לקוטי חזון חז"ק סי' ת') והישיבה הקדושה תורת אמת ואמונה בוודא שא צריכה חיווק, כי כל ארבעה דברים שצריכים חיווק ובלעדי זה תורת, ותפלה, מעשים טובים ודרך ארץ, ואין מחזיקין אלא למחזיקין. **נא** אחרי דרעי, רבותי תלמידי החבור, נא להיות לעזר ולסעד ובמבואר בספר תפלה וחקר. עין וזכר אשר הוא לנו קלירין לעינים וכל הגוף סי' י"ג בסוף אות וא' לסייע לחשיבה, ובזהו תולדות שנתחדשין שם נמשך שפע להמטייעים כמבואר בלקוטי מזהרין תיגא סי' ב' בחזקתו. ימי תוכחה, לכן כל אחד ואחד יתאמץ בזה בעצמו, או לראות חשיבה על זה אצל גורבים, ויהא נחשב באיזו הוא בעצמו הנותן והמטייע, וברבות הימים יוכח גם הוא להיות בעצמו מהמטייעין, כי בעזר השם יושע' שפע רב לכל המטייעין, ובטוח אני שבעזרת יעשה פירות ופירות פירות תהיה ויראה שיה' תפלה ותהבדלות צור עד יגון שמו, וחקשו אתלים לנחלים מה נחלים מסתרין אף אלהין מהאזינו כפרס ח' נחל ג' בע' ח' קור ח' כמת המסור וכו'.

דברי המדבר לכתוב התורה ולמודה מעתה ומעתה לישועה בקרבך בבכ"י בנא לציון גואל ברע

מרדכי מנחם נפתלי במנחת מרה יחזקאל י"ד יבית האל בערשטאט

דומ"ץ סאקלוב

התעוררות להתבודדות

דין (פלוני בן פלונית וזג במירוש חרוס) מיין טייערע מקורב און
 מיין מויל דיין באמין, העט עס ביר א סנבה ווין. תלמיד רוף איך.
 בעט דין שטעל זיך אפ עטלעכע מינוט, און הער זיך גוט איין צו
 מייןע הייד, וועלכע איך רעד, לעבטן הנחיות:

זאגסט וויסען אז פיעל עבודה האב איך געהאט איידער איך האב
 דין מקרב געווען, אביסעל קאנטעט פארשטיין און פיהלען
 וויפיל נסים עס איז געשחען געווארען, פונד בעט וועגען זאגסט מקורב
 הערען. — אלץ איינס פון די תנאים איז, וועלכע איך בין מקרב מייןע
 תלמידים און זי וואלען זיך נישט לאזן גארען, ווער שמועסט זיי זאגלעך
 זיך זעלבסט גיט גארען פלעג איך דורך וואס די האטט שוין פיעל טאג
 גיהערט און פערשטאנען אז מ'זיין עיקר עצה אונז דרך דורך וועלכען מען
 קאן מקבל זיין אלע מייןע תיקונים, און אז דער מענטש זאל פעררעכטען
 אלעס וואס ער פרויכט פעררעכטען און צו קומען צו וואס ער ברויך צו
 קומען איז נאך ה' בור דעות דאס תיכט מען זאל זיך אין א פערזונלעך
 ארט אויסשמועסען פאר'ן רבונג של עולם, און בעטען אלעס וואס מען
 ברויכט בגשמיות וברוחניות, און מחודת זיין אלעס, וואס מ'זיין צובר
 בשוגג ובמויל באונט וברצון און דאנקען תשית אונז אלע טובות
 ה' וברחמים וברחמים.

דאס האב איך גיפערט ביי השנית, אז דער מענטש וואס וועט מקיים
 זיין בפשיטות גמור אלע סגות א שעה שטיין פאר הש' ת, אפילו
 ער וועט קיין התעוררות נישט האבען בעת התבודדות, אפילו ער וועט גאר
 גיט קענען הערען נאך ער וועט זיך נישט צו בעבען און צו הערען
 וועט ער זוכה ווין צו כל טוב, און וועט נישט האבען קיין שום דין למעלה
 ווארונט מיט דער עבודה וועט פעררעכט ווערען אלעס זיין גפוש רוח ונשמה
 אין אלע עולמות וואס הענגען איך איהל פון אדהיה ביו משיח צדקנו
 דאס איז אמת וצדק נכון וקיים און איך בין ערב דער פאר.

דאס בין איך דעם אויף מורע, אז אויף דעם גרינגען תקון מיט וועלכען
 מען קען מיט איין שעה זוכה ווין צו כל טוב, וועט זיך דער בעל
 דבר פערלויגען פארשטעלען איהם בכל האופנים מיט קשיות גיט צו גליי
 בען, גיט קיין צייט צו האבען שוין אנדערע עבודות אבי דין אוועק צו
 נעמען דאס.

נו! ברודער הארציגער, האב רחמנות אויף דער צעטן אויף דיינע אויגען
 פערשטעט זיי אומגליקליך דער בעל דבר זיך דין מאכען, זאגסט
 חליפה פלייבען פארעם און זאגסט, און נישט קענען מקבל זיין מייןע גרויסע
 תקונים, וועלכע זענען גוגע ער אין סוף דורך איין איינציגע שעה אין סגור
 איך ווייס אז ער בייט גרויס מקורב צו זיין פאר הש' פיל, און
 אין דעם עיקר וואס איז אזוי גרינג מקיים צו זיין לאזטו דין אפגארען.

ווארף אונזע אלע געלטער, אלע געשעפטען, אלע
מת שבת, אלעס און לויף שוין ראטעווען זיך
וועסט, ווערסט דערנאך דאנקען השי"ת אשר יעצק לטובה אמן
ברשות רבך ביחל ביבע מ'קור חכמת

די התנוצצות המשיח

דער דעת הקדושה של אור העולם רבינו הניחל ב'בע
מ'קור חכמה זי"ע מברסלב

עוקר כלל זיינו של משיח היא תפלה (לקושי מוהר"ן)

א'

תפלה און התבודדות דער הויפט יסוד פון דעם דעת

קוב"ה אורייתא וישראל. — שכינתא בגלותא. — קבוץ נדחי
ישראל. — שורש נשמת משיח. — מעין היצא מבית ה'. —
שער החמישים בקדושה. — תפלה עוקר כלל זיינו של האיש
הישראלי. —

דער זוהר הקדוש זאגט, קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא" ביי חקב"ה
שטעט: הוא בקרא מקוט כי הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו, —
ביי אורייתא שטעט: ארוכה מארץ מדה זו אין לענגער פון דער וועלט. —
און ישראל: אין דאך ששים רבוא נשמות געגען די ששים רבוא אותיות
פון דער תורה, און די גאנצע וועלט מיט איהרע שטארקע (היות), בע-
שעפענישען און מדרגות האט גאָר א חיות און אינהאלט דורך קוב"ה
אורייתא וישראל, דען נור די נצוצות הקדושה וואס געמינען זיך אין יע-
דער זאך, דאס איז דאס חיות פון דער זאך.

אבער דורך די ענוות, און איבערהויפט דורך דעם רע הכולל פנים
הברית רחמנא ליציל, דער גרעסטער מכשול פון דער מענשהייט,
דורכדעם ווערען יודישע נשמות דערהייטערט פון זייער שורש, ד. ה. זיי
ווערען דערהייטערט פון השי"ת און פון דער תורה, און דאן געהען די
נצוצות הקדושה אין גלות אחוץ צו די קליפות ר"ל, און דורכדעם פער-
שפרייט זיך דער שקר אויף דער וועלט, די מענשען קוקען גאָר אויפן
נשמות פון דער וועלט, און געמען גענצליך נישט אין בעמראכט דאס חיות
און קדושה פון יעדער זאך, דאס ווערט אנגערומען, מלכות וקדושה בין
העכרים, — שכינתא בגלותא.

אין די צדיקים אמתיים שבכל דור ודור האפען עומק גענוג, מברך צו
זיין די נצוצות הקדושה מתקן זיין נשמת ישראל, זיי אומצוקערן צום
שורש, און יעדער לויט זיין כח, זיין השגה, און זייער מדרגות, האט זיך
געמייט אויסצולייזען און מברך צו זיין א געוויסע טייל נצוצות הקדושה
מבין הקליפות. — אבער נור א טייל, — ביי השי"ת האט זיך מרחם גע-
ווען, און מיט זיין גרויסע רחמים יח' אונז געשיקט תצויד יסוד עולם בית

גבע מיקור חכמה יצאו מזהר רבי נחמן וי"ע מברסלב ושלכער האט
 דורך זינע געזען און פבורת זוכה געווען צו די העכסטע השגות די
 העכסטע מדרגות און די העכסטע קדושות בתכלית השלימות שאין שלימות
 אחרת און איך דעם ענין פון פבורת נצוצות הקדושה מבין הקליפות —
 הצלואת מלכות הקדושה מבין העולם — תקון נשמות ישראל החיים והמתים
 עד ביאת המשיח — האט ער משיג געווען מיטן גרעסטען תכלית השלימות
 שאין שלימות אחרת העכער פון יעדע מעגלעכע השגה און מעגליכען
 ער שטאנד (כמבואר בשיתורי הקדושים) און אזוי ארום איז ער הערגאנג
 פגען דעם ענין בשלימות און כדי אויסצוליווען בשלימות די נצוצות
 הקדושות מבין הקליפות און משה צו זיין די גאולה פון מען גאר זעהען
 מקבץ צו זיין די נוח (צאנזשטיטענע) ישראל ד"ה צו האטעווען און
 מתקן צו צו זיין אלע שוואכסטע קראנקסטע און פערצווייפעלטסטע נשמות
 ובעיקר די האט זעהן געמאלען דורך פנים הברית והאט ביי דעם און דער
 עיקר אנגרייפן (התגברות פון צדקה וי"ל די נשמות מיט זייער דעה
 הייטערונג פון שורש האבען זיי געטעשענע די נצוצות הקדושה אין
 גלות לבין הקליפות ד"ה און דורך זייער תיקון און זייער צוריקקעהר צום
 שורש וועלען שוין ממילא די נצוצות הקדושה אויסגעלייזט ווערען פון
 גלות (עין לקוטי הלכות אורח הלכות בהר הכה ד' סעיף מ"ה מ"ז מובן
 שם) אזוי ווי רבינו ז"ל האט אונז מרמז געווען דאס ער איז גאר געקומען
 אויף דער וועלט כדי מתקן צו זיין די שוואכסטע און פערצווייפעלטסטע
 נשמות והאט וועלען זיין בעוקבתא דמשיחא און ראטעווען קאן מען זיי גאר
 מיטן שער החמישים הקדושה מ"ס די חנציות הששית האט איז דער
 דעת הקדושה של רבינו אוריאל האוונת הנגמול ז"ל שורש נשמת משיח דען
 דער עיקר תקון פנים זה בשלימות און גאר דורך משיח כי משיח הוא אור
 תחסי המדש המתקן הכלי (לקוטי הלכות הלכות תפלין הלכה ב' אות י"ב).
אזוי ווי די תפלין גמרא זאגט מען הוצא מבית קדש הקדשים מתחלה
 הוא דומה לקרני הברכה ביון שהגיע לעולה צום מקום בירור הנצוצות
 בחי קרבנות געש וכו' אצל ביון שהגיע על פתח בית דוד אבער אז דער
 קוואל פון קחזק פון כלליות הקדושה קומט צו צו פתח בית דוד צום שורש
 נשמת משיח דאן האט פון איהם א מעין המתגבר נ"ל גבע מיקור חכמה
 והאט טוט ממחר ניון ובין תבות נדות ונולדות אמילי די גרעסטע טמאים
 ווי רבינו הקדוש האט געזאגט אז מזה המטה מכל הכתמים (חיי מוהר"ן)
אין אט דער דעת הקדושה של רבינו הקדוש והאט מ"ד ע"י ח"י פ"ס
 יסוד דער בריית חתם סופר איז תמ"ה והתבודדות
 — דאס איז דער גאנצער ענין פון דוד המלך ע"ה דער שורש נשמת משיח
 כמ"ש ואני תמלה דען תמלה אור העכער פון אלעם בחי שער החמישים
 הקדושה והאט דאס איז דער שורש פון אלע מציגות החכמה של התורה
 פון מריג עמין פון אורייתא דעתיקא מתיקא דער אנערשענליכער קחזק
 פון אלע עצות און ישועות והאט דערפון קיינמאל נישט געסן און האט קאן
 גען העלפען די קראנקע נשמות אמילי די האט ליגען שוין אין שאל תחתית

ומתחתיו ח"ן איבער דעם שטייט ביי דער גאולה אחרונה ; בבכי יבואו ובתחנונים אויפליס" דען דער יעצטיגער גלות איז בבחי' ותרו פלאים, בחי' התגברות שער החמושים של הטומאה. על כן וועט דער גמר הגאולה השלימה זיין נאך דורך תפלה וואס איז דער שער החמושים דקדושה דער עיקר בלי זיין פון משיח דער הויפט-יסוד פון דעת רבינו הקדוש.

און רבינו ז"ל האט געזאגט : עיקר הכנעת ושבירת כל התאוות, בפרט תאוות נאוף שזע העניקה שצריך לשבר, העיקר הוא על ידי שלימות לשון הקודש. דהיינו על ידי ריבוי הדבורים קדושים, שהם תורה, תפלה, ושיחה בינו לבין קונו, וכפי מה שמרבין לדבר דבורים קדושים שהם שלימות לשון הקודש, כמו כן זוכין לתקון הברית (לקושי עצות אות ברית סי' י"א, י"ב) וני מעה דער יוד טוט מתקן זיין די זאך, געמט ער אלץ מעה אריין אין זיך, די בחי' משיח, און העלפט צו דער התקרבות הגאולה, כל אחד מישראל כפי טהרתו וקדושתו, כן יש לו בחי' משיח, ועיקר קדושת ישראל הוא על ידי שמירת הברית (שם סי' ס"ג) און דער עיקר תקון פון די נשמות ובפרט פון די וואס זענען נכשל געווארען בפגם הברית ר"ל, איז נאך דורך די התנוצצות המשיח, וואס דאס איז דער דעת הקדושה של רבינו הקדוש, וואס דער הויפט יסוד פון דעת רבינו איז די שלימות לשון הקודש, דער עמוד התפלה אזוי ווי רבינו ז"ל האט געזאגט : "אז זיין גאנצע זאך איז תפלה" (לקושי תנינא צ"ג) און ער האט געזאגט גיט אייער הארץ צו מיר וועל איך אייך פיהרען אויף א גייעם וועג, וועלכער איז דער אלטער וועג פון אינזערע אבות, נביאים חז"ל אין פונדעסטוועגען איז ער אינגאנצען א גייער וועג (שבחי מוהר"ן) און ער האט אונז מגלה געווען אז, דער עיקר בלי זיין של איש הישראלי הוא תפלה, וכל המלחמות שצריך האדם לבבש הן מלחמת היצר הרע, הן שאר מלחמות המונעים והחולקים. הכל על ידי תפלה, ומשם כל חיותו, ע"כ מי שרוצה לזכות לקדושת ישראל באמת צריך להרבות בתפלה ובבקשה ושיחה בינו לבין קונו, ד. ה. אז עס גיבט נישט קיין שום אנדערע עצה, ווי אזוי גיצול צו ווערען פון די גרויסע אנגריפען פון יצר הרע, וועלכער לאקערט שטענדיג אויפ'ן מענטש איהם מכשיל צו זיין און ווי אזוי נוכח צו זיין צו קדושת ישראל באמת, און צו תשובה שלימה, ווי נאך דורך תפלה און התבודדות, דהיינו אז יעדער מענטש אין סארע ארט, צייט, מדרגה און בעדינגונגען ער זאל זיך נישט געמונען לויט חיי יעדער ווייסט ביי זיך זיינע איבערליכע הארץ וועהטאג, זאל ער זיך יעדען טאג אפונדערן אויף א שעה אין א באזונדער ארט און דארט זיך אויסגיסען דאס הארץ פאר השי"ת, און אלץ זיך אראפערעדן אלץ נאך וואס עס איבערגייט נאך אויף איהם, און דייקא אויף פראסט יודיש, און געמען אז השי"ת זאל איהם מקרב זיין לעבדותו ית"ש און איהם ראטעווען פון דער נעץ פון בעל דבר ר"ל, און ווען אפילו דער מענטש איז שוין נכשל געווארען ח"ו אין דעם וואס ער איז נכשל געווארען, קיים וועט ער זיך נישט מייאש זיין פון שרייען און בעטען צו השי"ת, וואס ער גורא

וזה ויין ארוסצוקטען פון ויין נפילה. אזוי ווי דער רבי וי"ל האט גע-
זאגט וי אסילא או מען טאגט שוין אריין אין א פלאטע שרייט מען אין מען
שרייט און מען שרייט (שמות) הייבט אויף אויף אלע מאטעריעלע געפרוי-
כען (הצטרפות גשמיות) הארץ דער מענטש נאך בעטען צו השי"ת און דער
מענטש דארף מקבל ויין ויין גאנץ הצטרפות נאך דורך תפלה דען אויב נישט
האטשי השי"ת גיט דעם מענטש אלץ וואס ער ברויך איז דאך אפער אזא
מענטש אזוי ווי א בהמה וואס השי"ת גיט איהר אויף איהר הצטרפות און
תפלה בפרט בנגיל עבודת ה' איז פאראן נישט דא קיין שום אנדערע עצה
ווי נאך תפלה און רבינו ז"ל האט געזאגט אז תפלה איז א עצה סליית
און א שווער מאך אלע עצות וואס שטרעמען ארויס פון ויין דעת דען אויב
וואל זינט היינטע טעמים וועלן דאך פיל מיט ווינדערליכע און פאדעליגע
עצות אויף וועלע וואל איז עבודת ה' אפער דא עצות אליין איז שווער מקיים
צו ויין אפער וועל כולם און דא עזרה עצה נאך דעם הויפט יסוד תפלה
והתבודדות אזוי ווי ער האט ארויסגעזאגט :

אז פון קליין ביז גרויס קאן מען נישט ויין קיין איש ישראל באמת
ווי נאך דורך התבודדות.

(המשך יבוא)

יצחק יעקב קאנטאר.

בעהשי"ת האנו להודיע בשעה בת רבים את החיון שעשינו במה
לאדו לחוס את ההנהגה הכללית אשר עליה הרבה רבינו ז"ל להזהיר
ציוהו והוא התבודדות. שכל אחד ואחד צריך ליהוד דא שעה בכל יום
ויום לשוח את כל אשר עם לבבו בינו לבין קונו כמבואר בספרו רבינו
ז"ל ובשיחות הקדושים ואכמ"ל. אך מפני סדרת הזמן כי רבה גברה
השכחה עד אשר חולמים ועובלים ימים רבים ואין שמים לב לחטאי עכ"פ
התקון הנה על התבודדות בכל יום אשר צריך לתקן הכל דואת עשינותיו לתקן להדפיס
סתקאות אשר נהם יצין צו האדם בכל יום אם קיים את ההנהגה הווא
ביום ההוא אשר בה תלוי כל עיקר התקנותו רבינו ז"ל וכל עיקר יתדותו
ואם לאו יפול עליו לשלם איזה קנס לצדקה ולעשיו תקון דא על התבודדות
יען כי תמשת מרובה לא תמשת וגם כי זהו העיקר כי על התבודדות
יכולים לזכות לכל טוב בגשמיות ורוחניות וזהו דבר השוה לכל נפש כי
כל אדם מקטן ועד גורם צריך ליהוד בזה עד מאד.
לפני מי שירצה לזכר והתקנות האלו יסנה אל המערכת אור ורח"ל
— מחור כל מוקף 5 גרוש. —

אין דער הוי זאל האט געזאגט, לויט ווי עס ווילט אויס, האט מען קען נישט קומען צו שבת אנדערש ווי נאך דורך ענני שטותא ופדחותא מכונא במיא און נאך דורכדעם קומט מען צו שבת, אז דער מענטש איז זוכה צו שבת דאן קומט השנית אליין איהם הומען און איז איהם מצוי פון פנים חברות.

כא **אין** ראש השנה דארף מען זיין א חכם, אז מען זאל טראכטען נאך גומע מחשבות אז השי"ת וועט מיט אונז גוטס טוען וכו' און מען דארף זיין פריילעך אין ראש השנה אזוי דארף מען וויינען אום ראש ראש השנה. אינס ערשטען טאג ראש השנה דארף מען ווי אמויקסקסטען רעהען, ואמר: אז א אדם גדול דארף און דעם מעהר מרדקס זיין, און אי בעה דעם זאגט ער גישט און ערשטען טאג אפילו קיין פייט, א חזן וואס רבי אליעזר הקליר האט מיט געווען, אבער די אנדערע פוינטס זאגט ער נישט, ווייל א אדם גדול דארף העמאלס זעהן מרדקס זיין ער זאל נישט הערען קיין שום דבר וואס איז גישט בויטווענדיג.

כב **זע** אין זעהר גוט ווער עס איז זוכה צו זיין מקורב צום צדיק האמת דען לעמיד לבוא שבעה: לעמוד, בכנסות הארץ וינעחו רשעים מלכות, אבער דער וואס איז מקורב צו אנאמטן צדיק וועט ער זיך דאן אנהאלטען אין צדיק און ער וועט בלייבען לעבען, און וועט נישט מיטגע-ווארפען ווערען מיט די רשעים, ווייל ער וועט נאך אנהאלטען אין צדיק, **רבינו** זאל האט געזאגט: האט רחמנות פון די וועלט עולם הזה דאס זעהען אלע און אבער דעם לויטען אלע נאך עולם הזה נאך, דען מען זעהט דאך אז דער מענטש וואס איז פונגעמיר, דורשטיג, א ד, ג, איז איהם זעהר שלעכט און עס איז א גרויס רחמנות אויף איהם און אזוי דער וואס גייט אפגעריסענע מלבושים און פאפונס און דאך אויך א גרויס רחמנות אויף איהם, אבער דער וואס האט אויגען און זעהט דאס גרויסע רחמנות וואס איז אויף די נשמות וואס אויף יענע וועלט (בעולם הבא) דען אויף יענער וועלט געמינען זיך מענטשען וואס גייען ארום ממש נאקעט און מען קען גארנישט רחמנות האבען אויף זיי, דען אויף דער וועלט אז א מענטש גייט נאקעט און א מלבוש קען מען פאר איהם צונויף זאמלען נהבות און מאכען איהם א מלבוש, אבער אויף יענע וועלט קען וואס גייט נאקעט און א מלבוש קען מען גארנישט קיין רחמנות האבען אויף איהם, דען וואס טארע מלבוש ברודן מען גארט, דאס איז דאך נאך א מלבוש פון תורה ומצות, און צו דעם פועלט נישט קיין שום רחמנות אבער דער וואס איז זוכה זיך מקרב צו זיין צום צדיק האמת, דער קען לויטען צום צדיק, אין זעהען ביי איהם א מלבוש זיך אנטווערדיגען.

איר האב איר אפאל געהערט, דעם רבין זאל שמועסן אין דעם עמוד, און ער האט געזאגט דאס אויף יענע וועלט ליגען פיל מענטשען אין דרויסען, און זיי שרייען מיט א ביטער געשרי, גיט אונז וואס צו עסטען, און עס קומען צו זיי מענטשען, און זאגען זיי, דא האט איהר עסטען און טרינקען, עסט און טרינקט אבער זיי ענטפערן זיין זיין, נישט דאס, עסטען

דארטען מיר. נאך מיר דארטען עסען און טרינקען מוז חורב ועבודת אר
 אויך ליגען אויך מיר נאכטעט מענטשן און שווערן אויך גיט אונז מיט
 האט זיך צו צודעקען קומען אויך צו אונז מענטשן און זאגען עס האט
 איינער מלבושים און נישט געטענהאט נישט אונזלעך מלבושים דארטען מיר
 נאך מיר דארטען מצות און מענטשן שווערן אונזלעך און זאגען ווי —
 האט רבינו ז"ל געזאגט האט אונז אונזלעך מענטשן האט אונז זוכה צו עסען
 א סך פרוקס משניות און טרינקען העכטלעך עסען קאמטלעך תהלים און
 ווי אונזלעך מענטשן.

ועהר

כד) גרויס און שווער איז זי מלכה מלכותא מענטש האט און
 זוכה צו געטען געטען אונזלעך אונזלעך א וואו איז רעה
 הייטערט געווען מיר זיין פאטער און דער וואו האט גרויסע בענקשאפט
 צום פאטער און וואו אויך דער פאטער האט געווען בענקשאפט צו זיין
 וואו מיט דער צווייט האט זיך דער פאטער מיט געווען צו פאטער צו
 זיין וואו און אונז אויך דער וואו האט זיך אויך מיט געווען צו פאטער
 רען צום פאטער ווען זי געזאגט און געזאגט און איינער צום צווייטען
 און וואס מעהר זי האט זיך דערנענטערט און אלץ גרעסער געווען
 די בענקשאפט זייערע און זי ווען און לאנג געפאטערט איינער צום
 צווייטען, ביז זי ווען שוין דער נאך געווען און עס איז שוין צווייטען
 זי מעהר גיט געווען זי צוויי מיר האט דער פאטער געזאגט און
 קיים וועט ער זיך צולאזן און וועט זיך אונזלעך דער בענקשאפט
 וועט ער גיט זיך צוויי אונזלעך אונזלעך דער בענקשאפט זיך צוויי מיר
 און אויך דער וואו האט אונז געזאגט און און שוין נישט אונזשטאנד
 איבערצוגען דאס בענקשאפט מיר דער פאטער און און אונז ער
 וועט ווייטער זיך געזאגט דער בענקשאפט און דאס חיות חיו אונז
 גיין דאן האט זי זיך מיט געווען אונזלעך אונזלעך דאס בענק
 שאפט און איינאנצן גיט שוואכטען דערנאך און מיטען דערין איז געווען
 מען איינער מיט א פאטער און האט א פאטער געווען דאס וואו האט אונז
 געברענגט צום פאטער וועהר שווער מיט אונז דער פאטער וואס דער
 מענטש האט זי גרויס געווען דערנאך האט ער וועט געברענגט דעם וואו
 צום פאטער און איז אויך דערנאך דאס פאטער האט אונז צוויי מיר
 נאך מחמת מסר המכירה און ער דערנאך געווען אונזלעך שווערע ית
 און השי"ת מבכיר האט גרויסע בענקשאפט און דאס און אונז אויך דער
 צווייטע האט גרויסע בענקשאפט זיך צוויי מיר דערנאך געווען צו השי"ת
 זי זי ווען זיך דערנענטערט און וועט דאס און אונז און קליינער מרחק
 צווייטען זי האט זיך געזאגט און דער פאטער האט געזאגט און
 נאך גרויס און האט זיך געווען אונזלעך אונזלעך דאס בענקשאפט דען
 השי"ת האט געזאגט זי האט ער דען נאך דערנאך דאס האט דאן אונז
 מיר וועלטען און אויך דער צווייטע האט זיך געזאגט זי האט אונז פאר
 מיר גיט מעהר זי זי בענקשאפט און האט דאן אונז אנדערע עבודות
 צו טוען דעיוו צווייטע האט אונז אנדערע עבודות און דאן האט זיך געווען
 געווען אונזלעך דאס בענקשאפט און מיט דערנאך אונזלעך אונז

מיט א וואָגען און האָט געפֿרענגט פֿרנסה דעם צדיק, און דורכדעם האָט ער
 יענענענטערט דעם צדוק צו השי"ת, דען א צדיק עסט צום זעט פון זיין
 גשמה. דער צדיק אמת איז זוכה דורך זיין פֿרנסה און עסען צו בחי
 אורות והצחחות, וואָס דורך די אורות הצחצחות ווערט נתבטל דער מסך
 המבדיל און דורכדעם ווערט נתקרב דער צדיק צו השי"ת. קומט דאָך אויס
 וויפֿיל תענוג האָט דער מענש גורם געווען, וועלכער האָט געפֿרענגט פֿרנסה
 צום אמת'ן צדיק, וואָס דורכדעם האָט ער צוגעפֿרענגט און מקרב געווען דעם
 צדיק צו השי"ת.

כ"ה **א**רין דעם ענין פון די מחשבות פון מוח איז דאָס א גרויסער פלא
 (וואונדער) און מען זעהט דאָ גדולת חבורא ית"ש ווי און די
 מחשבות ליגען אין מח זעהר פיל בינאלעך איינע אויף די אנדערע, און אז
 דער מענש ברויך עפעס א זאך און וואָס ער דערמאָנט זיך דאָן ציהט ער
 ארויס די יעניגע זאך, וועלכע און געלעגען אין דער מחשבה, און די זאך
 איז וואונדערבאר, ווי און געלעגען די זאך ביז יעצט און עס איז דאָ סמנים
 און צייכענס אין די מחשבות, וואָס ליגען אין מוח פיל פעק און בינאלעך,
 און אז דער מענש דערמאָנט זיך אין עפעס א זאך, ווייל עס
 האָט זיך איהם געטרומעט אָפֿענין, וואָס האָט דערוועקט אין איהם די מחשבה
 דורך דעם צייגען און סימן וואָס איז אין דער מחשבה, דאָן ציהט ער ארויס
 די מחשבה פון די פעק מחשבות, וואָס ליגען אויסגעלייגט מיט
 א סדר אין מוח, און דאָן אז ער ציהט ארויס די יעניגע מחשבה דעמאלט
 טוען זיך אַוואַרדערן אלע מחשבות און טון זיך קאָלערען און ברייטן זיך אַבער
 פון ויער סדר און אָרדנונג אין וועלכען זיי זענען, ביז יעצט געלעגען
 (פונקט אזוי ווי עס זאָל ליגען, א פאק מיט זאכען, איינס אויפ'ן צווייטען
 אין אָרדנונג, איז דאָן אז מען שלעפט ארויס א זאך פון דערמיט ארויס,
 טוט זיך דער גאנצער פאק זאכען צופאלען, אזוי איז אויך מיט די
 מחשבות כנ"ל:

כ"ו **א**רין די אויגען פון דער וועלט איז שכה (דאָס פֿערגעסען) א גרויסער
 חסרון, אָבער אין מיינע אייגען איז אין דער שכה דאָ א
 גרויסע מעלה, דען ווען עס וואָלט נישט געווען קיין שכה, וואָלט נישט
 מעגלעך געווען צו טוען קיין שום זאך אין עבודת ה', ווען דער מענש
 וואָלט געדענקט אלץ וואָס עס איז איבערגעגאנגען אויף איהם, וואָלט ער
 זיך גארנישט געקאָנט דערהויבען צו עבודת ה' בשום אופן, אויך וואָלטען
 איהם מבלבל געווען אלע זאכען וואָס גייען אויף איהם אַבער, אָבער
 יעצט דורך דער שכה ווערט אלץ ביי איהם פֿערגעסען, און רבינו ז"ל
 איז זיין שטייגער געווען, דאָס אלעס וואָס איז שוין אַדורך געגאנגען, איז
 עס גענצליך ביי איהם איבערריסען, אין עס קערט זיך שוין מעהר נישט
 צוריק אין זיין געדאנק, און ער טוט זיך שוין מעהר גארנישט מבלבל
 זיין מיט דעם וואָס איז א דורך געגאנגען, און דאָס ענין איז זעהר א
 גוטע און גרויסע עצה אין עבודת ה', דען על מי רוב איז דער מענש
 זעהר מבלבל און צוטרעגען, און פֿערטומעלט פון דעם וואָס ער איז